

Договір між Україною та Королівством Марокко про передачу засуджених осіб

Україна та Королівство Марокко (далі – Сторони),
прагнучи до зміцнення і розвитку дружніх відносин, співробітництва
між двома країнами та, зокрема, до зміцнення судового співробітництва
між ними;

маючи намір дозволити засудженим особам відбувати залишок
покарання, пов'язаного з позбавленням волі, в їх власній країні з метою
полегшення процесу їх соціальної реінтеграції,
домовилися про нижчевикладене:

Розділ I - Загальні положення

Стаття 1 Визначення

У розумінні цього Договору:

а) «Держава винесення вироку» означає Державу, в якій була
засуджена особа, яка може бути або вже була передана;

б) «Держава виконання вироку» означає Державу, до якої може бути
або вже була передана засуджена особа з метою відбування в ній
призначеного їй покарання;

с) «Судове рішення» означає рішення судового органу, яким
призначено покарання;

д) «Покарання» означає будь-яку міру покарання або інший захід,
пов'язаний з позбавленням волі, призначений судовим органом на
визначений або невизначений термін за скоєне кримінальне
правопорушення;

е) «Засуджений» означає будь-яку особу, якій було призначено
остаточне покарання на території однієї або іншої Держави і яка
знаходиться під вартою.

Стаття 2 Принципи

1. Особа, засуджена на території однієї із Сторін, може відповідно
до положень цього Договору бути передана на територію іншої Сторони з
метою відбування призначеного їй покарання.

2. Будь-яка засуджена особа, щодо якої цей Договір може бути
застосований, повинна бути поінформована Державою винесення вироку
про можливість, яка їй надається цим Договором, бути переданою для
відбування покарання в свою країну.

Стаття 3

Підстави відмови

1. У проханні про передачу засудженої особи має бути відмовлено, якщо:

а) запитуюча Держава вважає, що передача може заподіяти шкоду її суверенітету, її безпеці, публічному порядку або основоположним принципам її правової системи, або її основоположним інтересам;

б) строк давності виконання покарання відповідно до законодавства Держави виконання вироку закінчується до моменту передачі;

с) засуджена особа належить до громадянства Держави винесення вироку.

2. У проханні про передачу може бути відмовлено, зокрема, якщо:

а) засуджена особа не сплатила у розмірі, який Держава винесення вироку вважає задовільним, призначені у рішенні суми стягнень, судових витрат, відшкодувань матеріальної шкоди і штрафів, якого б виду вони не були;

б) у зв'язку з діянням, за яке призначено покарання, триває кримінальне провадження в Державі виконання вироку або винесено остаточне судове рішення;

с) компетентний орган Держави виконання вироку приймає остаточне та обов'язкове для виконання рішення не починати переслідування або остаточно припинити раніше порушене переслідування у зв'язку з тими самими діяннями.

3. У разі відмови у передачі нове прохання можливе не раніше ніж через 3 роки після дати відмови.

Стаття 4

Умови передачі

Виконання цього Договору здійснюється за таких умов:

а) дії та бездіяльність, у зв'язку з якими призначено покарання, повинні становити кримінально каране правопорушення за законодавством Держави виконання вироку або становили б його, якби вони були вчинені на її території;

б) засуджена особа повинна бути громадянином Держави виконання вироку;

с) судове рішення є остаточним і обов'язковим для виконання;

д) засуджена особа або її законний представник, у разі її неспроможності з урахуванням її віку або її фізичного чи психічного стану, повинна добровільно надати свою згоду на таку передачу, повністю розуміючи правові наслідки, які з цього випливають;

е) тривалість залишку покарання не повинна бути меншою одного року на момент прохання про передачу. У виняткових випадках обидві Держави можуть дозволити передачу навіть, якщо залишок покарання становить менше одного року;

f) Держава винесення вироку і Держава виконання вироку надали згоду на передачу.

Розділ II - Процедура

Стаття 5

Порядок зносин

За винятком особливих випадків, запити повинні направлятися запитуючою Стороною запитуваній Стороні через Центральні органи, якими для України є Міністерство юстиції; для Королівства Марокко - Міністерство юстиції. Відповіді передаються в найкоротші терміни таким самим шляхом.

Стаття 6

Прохання про передачу і відповіді

1. Прохання про передачу може бути подане:
 - а) безпосередньо засудженим або його законним представником шляхом направлення запиту до однієї з двох Сторін;
 - б) Державою винесення вироку;
 - с) Державою виконання вироку.
2. Будь-яке прохання подається письмово. В ньому зазначаються повне ім'я, місце і дата народження засудженого, його місце проживання в Державі винесення вироку і Державі виконання вироку.
3. Запитувана Сторона без зволікань повідомляє запитуючу Сторону про своє рішення надати згоду чи відмовити у проханні про передачу.

Стаття 7

Підтвердні документи

1. Держава виконання вироку має надати такі документи на підтвердження свого прохання або у відповідь на прохання Держави винесення вироку:
 - а) документ або заяву, в якій зазначається, що засуджений є громадянином цієї Держави;
 - б) копію законодавчих положень Держави виконання вироку, з яких випливає, що дії або бездіяльність, що стали підставою вироку в Державі винесення вироку, так само становили б кримінально каране діяння в Державі виконання вироку, у разі вчинення на її території;
 - с) документ, який зазначає характер і тривалість покарання, яке залишилося відбутися в Державі виконання вироку після передачі, а також особливості виконання покарання.
2. Держава винесення вироку має надати такі документи на підтвердження свого прохання або у відповідь на прохання Держави виконання вироку:

а) засвідчену копію судового рішення з підтвердженням про набрання законної сили, а також положень законодавства, які були застосовані;

б) виклад фактів, що містять обставини правопорушення, дату і місце, де воно було вчинене, якщо ця інформація не міститься у судовому рішенні;

с) інформацію про тривалість покарання, початок покарання, пов'язаного з позбавленням волі, з урахуванням можливого попереднього ув'язнення і зазначенням будь-яких інших дій, що стосуються виконання покарання;

д) заяву, отриману компетентною установою, яка містить згоду засудженого або його законного представника;

е) будь-яку необхідну інформацію про особливості виконання покарання в Державі винесення вироку.

3. Держава винесення вироку і Держава виконання вироку можуть як одна, так і інша, запитувати одержання будь-яких документів або будь-якої інформації, яку вони вважають необхідною до направлення прохання про передачу або прийняття рішення про згоду або відмову в передачі.

4. Засудженого має бути поінформовано про хід розгляду його справи, а також про будь-яке рішення, прийняте однією з двох Сторін щодо передачі.

Стаття 8

Інформація про виконання

Держава виконання вироку надаватиме інформацію Державі винесення вироку щодо виконання покарання:

а) коли вона вважає завершеним виконання покарання;

б) якщо засуджений втік до завершення виконання покарання, або

с) якщо Держава винесення вироку просить у неї спеціальний звіт.

Стаття 9

Звільнення від легалізації

Матеріали та документи, передані на виконання цього Договору, звільняються від будь-яких формальних вимог легалізації.

Стаття 10

Мова

До прохання і додатків до нього додається переклад на офіційну мову Сторони, якій вони надсилаються, або на французьку мову.

Стаття 11

Конвоювання і витрати

1. Держава виконання вироку забезпечує охорону під час передачі.
2. Витрати на передачу з урахуванням витрат на охорону покладаються на Державу виконання вироку, за винятком випадків, коли двома державами домовлено про інше рішення.
3. Витрати, що виникли виключно на території Держави винесення вироку, покладаються на цю Державу.
4. Однак Держава виконання вироку може стягнути всі або частину витрат на передачу із засудженої особи.

Розділ III - Наслідки передачі

Стаття 12

Наслідки для держави винесення вироку

1. Прийняття засудженого компетентними органами Держави виконання вироку припиняє виконання покарання в Державі винесення вироку. Коли засуджена особа після передачі ухиляється від виконання покарання, право Держави винесення вироку щодо виконання залишку покарання, який засуджена особа мала б відбутися в Державі виконання вироку, поновлюється.
2. Держава винесення вироку не має права продовжувати виконання покарання, якщо Держава виконання вироку вважає виконання покарання завершеним.

Стаття 13

Наслідки для держави виконання вироку

1. Держава виконання вироку забезпечує виконання міри покарання, призначеної Державою винесення вироку.
2. Держава виконання вироку пов'язана встановленими фактами, а також правовим характером і тривалістю призначеної міри покарання.
3. Якщо тривалість призначеної міри покарання перевищує максимальну, передбачену законодавством Держави виконання вироку, Держава винесення вироку може відмовити в проханні про передачу. Проте, якщо передача була узгоджена, Держава виконання вироку може адаптувати міру покарання до покарання або заходу, передбаченого її внутрішнім законодавством для такого ж правопорушення. Таке покарання або захід має відповідати, наскільки це можливо, за своїм характером покаранню або заходу, виконання якого передається. Воно не може перевершувати за своїм характером і своєю тривалістю міру покарання, призначену в Державі винесення вироку, а також не може перевищувати максимальну міру покарання, передбачену законодавством Держави виконання вироку.

4. Відповідно до статей 16 і 17 цього Договору виконання покарання в Державі виконання вироку регулюється законодавством цієї Держави. Тільки вона є компетентною приймати рішення щодо умов виконання міри покарання, у тому числі щодо тривалості ув'язнення засудженого.

Стаття 14

Наслідки передачі

1. Жодна передана особа відповідно до положень цього Договору не може бути віддана до суду або засуджена повторно в Державі виконання вироку за ті самі діяння, які стали підставою для покарання в Державі винесення вироку.

2. Однак передана особа може бути затримана, віддана до суду і засуджена в Державі виконання вироку за будь-яке діяння, інше, ніж те, за яке було призначено покарання в Державі винесення вироку.

Стаття 15

Припинення виконання покарання

1. Держава винесення вироку невідкладно інформуватиме Державу виконання вироку про будь-яке рішення або захід, прийняті на її території, які припиняють виконання.

2. Держава виконання вироку повинна припинити виконання покарання з моменту повідомлення Державою винесення вироку про будь-яке рішення або захід, які мають наслідком позбавлення вироку його виконавчого характеру.

Стаття 16

Помилування, амністія і пом'якшення покарання

Кожна із Сторін може дозволити помилування, амністію або пом'якшення покарання відповідно до своєї Конституції або інших правових норм.

Стаття 17

Перегляд судового рішення

Лише Держава винесення вироку має право приймати рішення щодо будь-яких клопотань про перегляд судового рішення.

Розділ IV - Заключні положення

Стаття 18

Застосування у часі

Цей Договір застосовується для виконання покарань, призначених як

до, так і після набрання ним чинності.

Стаття 19 **Врегулювання розбіжностей**

Врегулювання розбіжностей, що виникають у зв'язку із застосуванням цього Договору, Сторони здійснюють шляхом переговорів через Центральні органи або через дипломатичні канали.

Стаття 20 **Набрання чинності Договором**

1. Цей Договір набирає чинності в перший день другого місяця, наступного після дати останнього повідомлення про завершення конституційних формальностей у кожній з двох Держав.

2. Цей Договір укладено на невизначений термін.

Стаття 21 **Внесення змін і припинення Договору**

1. Сторони можуть погодитись про внесення змін до цього Договору, які набирають чинності у порядку, визначеному статтею 20 цього Договору.

2. Кожна зі Сторін може в будь-який момент припинити цей Договір. Денонсація набирає чинності через шість (6) місяців після дати письмового повідомлення про таке рішення іншій Стороні через дипломатичні канали.

3. Однак цей Договір продовжує застосовуватися до виконання покарань щодо осіб, переданих відповідно до цього Договору до його припинення.

На підтвердження чого належним чином уповноважені представники Сторін підписали цей Договір.

Договір укладено у м. *Мадрида* 21 листопада 2019 року у двох примірниках українською, арабською та французькою мовами, при чому всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей у тлумаченні текст, викладений французькою мовою, має переважну силу.

За Україну

Валерія КОЛОМІЄЦЬ
Заступник Міністра юстиції

За Королівство Марокко

Мохамед БЕН АБДЕЛЬКАДЕР
Міністр юстиції

اتفاقية بين

أوكرانيا

و

المملكة المغربية

بشأن نقل الأشخاص المحكوم عليهم

إن أوكرانيا والمملكة المغربية، المشار إليهما فيما يلي بـ "الطرفان"،

حرصا منهما على تمتين وتطوير علاقات الصداقة والتعاون بين البلدين وبصفة خاصة تعزيز التعاون

القضائي بينهما،

ورغبة منهما في تمكين المحكوم عليهم من قضاء ما تبقى من العقوبة السالبة للحرية داخل وطنهم

لتسهيل عملية إدماجهم الاجتماعي،

اتفقتا على ما يلي:

الباب الأول

مبادئ عامة

المادة الأولى

التعريف

يقصد في هذه الاتفاقية:

- أ- بعبارة "دولة الإدانة"، الدولة التي حكم فيها على الشخص الذي يمكن نقله أو التي تم نقله منها؛
- ب- بعبارة "دولة التنفيذ"، الدولة التي يمكن ان ينقل إليها الشخص المحكوم عليه أو التي نقل إليها لقضاء عقوبته؛
- ج- بعبارة "حكم" كل مقرر قضائي صادر بإدانة؛
- د- بعبارة "إدانة" كل عقوبة أو تدبير سالب للحرية صادر عن جهة قضائية لمدة محددة أو غير محددة نتيجة ارتكاب فعل جرمي؛
- هـ- بعبارة "المحكوم عليه"، كل شخص صدرت ضده فوق تراب إحدى الدولتين، بصفة نهائية، إدانة، ويوجد رهن الاعتقال.

المادة الثانية

المبادئ

1. يمكن لكل شخص محكوم عليه فوق تراب إحدى الدولتين ان ينقل الى الدولة الأخرى لتنفيذ الإدانة المحكوم بها عليه وذلك تطبيقا لمقتضيات هذه الاتفاقية.
2. كل محكوم عليه معتقل، يمكن أن تنطبق عليه هذه الاتفاقية، يجب إخباره من طرف دولة الإدانة بما تخوله له هذه الاتفاقية من إمكانية نقله إلى بلده لتنفيذ عقوبته.

المادة الثالثة

أسباب الرفض

1. يجب رفض طلب نقل الشخص المحكوم عليه:
 - أ- إذا اعتبرت الدولة المطلوبة ان هذا النقل من شأنه ان يمس بسيادتها، بأمنها، بنظامها العام، بالمبادئ الأساسية لنظامها القانوني أو بمصالحها الأساسية؛
 - ب- إذا تقدمت العقوبة بمقتضى قانون دولة التنفيذ قبل النقل.
 - ج- إذا كان المحكوم عليه يحمل جنسية دولة الإدانة؛

2. يمكن بصفة خاصة رفض طلب النقل:

- أ- إذا لم يسدد المحكوم عليه في النطاق الذي تراه دولة الإدانة مناسبا ما بذمتهن مبالغ مالية، وغرامات، ومصاريف قضائية، وتعويضات، وعقوبات مالية كيفما كان نوعها؛
- ب- إذا كانت الوقائع التي استندت عليها الإدانة موضوع متابعة في دولة التنفيذ أو سبق الحكم فيها انتهائيا من طرف دولة التنفيذ؛
- ج- إذا اتخذت السلطة المختصة لدولة التنفيذ قرارا نهائيا وقابلا للتنفيذ بعدم إجراء أية متابعة او قررت نهائيا جعل حد لمتابعة سبق تحريكها من أجل نفس الوقائع.

3. في حالة رفض طلب النقل، يمكن تقديم الطلب من جديد بعد مرور ثلاثة سنوات عن تاريخ الرفض.

المادة الرابعة

شروط الترحيل

تطبق هذه الاتفاقية ضمن الشروط التالية:

- أ- يجب أن تكون الأفعال أو الاخلالات التي أدت الى الإدانة مخالفة جنائية حسب قانون دولة التنفيذ أو تشكلها إذا ما ارتكبت فوق ترابها؛
- ب- يجب أن يكون الشخص المحكوم عليه يحمل جنسية دولة التنفيذ؛
- ج- يجب أن يكون المقرر القضائي نهائيا وقابلا للتنفيذ؛
- د- يجب أن يوافق المعتقل أو ممثله القانوني إذا تعذر ذلك بسبب سنه أو حالته الصحية أو العقلية على النقل عن طواعية بعد أن يدرك الآثار القانونية التي تنجم عن ذلك.
- هـ- يجب ألا تقل مدة العقوبة المتبقية عن سنة عند تقديم طلب الترخيص بالنقل ويمكن في حالات استثنائية للطرفين الترخيص بالنقل رغم أن المدة المتبقية تقل عن سنة؛
- و- يجب أن يحظى هذا النقل بقبول كلا من دولة الإدانة ودولة التنفيذ.

الباب الثاني

المسطرة

المادة الخامسة

قنوات الاتصال

ما عدا الحالات الاستثنائية، يجب أن توجه الطلبات من الطرف الطالب الى الطرف المطلوب عبر سلطاتهما المركزية. بالنسبة للمملكة المغربية، تعتبر وزارة العدل هي السلطة المركزية. وبالنسبة لأوكرانيا تعتبر وزارة العدل هي السلطة المركزية. تسلك الأجوبة نفس القناة وتعتمد فيها السرعة.

المادة السادسة

طلبات النقل والإجابة عنها

1. يمكن تقديم طلب النقل:
 - أ- إما من طرف المحكوم عليه شخصيا أو بواسطة ممثله القانوني الذي يرفع في هذا الشأن ملتمسا الى إحدى الدولتين؛
 - ب- إما من طرف دولة الإدانة؛
 - ج- إما من طرف دولة التنفيذ.
2. يقدم كل طلب نقل كتابة، متضمنا الاسم الكامل، ومكان وتاريخ إزياد المحكوم عليه ومكان إقامته بدولة الإدانة وبدولة التنفيذ.
3. يجب على الطرف المطلوب أن يشعر الطرف الطالب في أقرب الآجال بقراره قبول أو رفض طلب النقل.

المادة السابعة

الوثائق المعززة للطلب

1. تدلي دولة التنفيذ إما تعزيزا لطلبها أو استجابة لطلب دولة الإدانة بالوثائق الآتية:
 - أ- وثيقة أو تصريح يثبت ان المحكوم عليه يحمل جنسيتها؛
 - ب- نسخة من المقتضيات القانونية لدولة التنفيذ التي يستفاد منها أن الأفعال أو الإخلالات التي أدت الى الإدانة بدولة الإدانة تكون كذلك جريمة إذا ما ارتكبت فوق ترابها؛
 - ج- وثيقة تبين طبيعة ومدة العقوبة المتبقي تنفيذها بدولة التنفيذ بعد النقل وكذا طرق تنفيذ العقوبات.
2. تدلي دولة الإدانة إما تعزيزا لطلبها أو استجابة لطلب دولة التنفيذ بالوثائق التالية:
 - أ- نسخة مطابقة لأصل الحكم تحمل الطابع التنفيذي، مع المقتضيات القانونية المطبقة؛
 - ب- عرض للوقائع يوضح ظروف الجريمة وتاريخ ومكان ارتكابها، إذا لم يتضمن الحكم هذه المعلومات؛
 - ج- الإشارة الى مدة الإدانة وإلى تاريخ بداية العقوبة السالبة للحرية بما في ذلك مدة الاعتقال الاحتياطي عند الاقتضاء، متضمنة كل ما من شأنه أن يؤثر على تنفيذ العقوبة؛
 - د- تصريح تتلقاه السلطة المختصة يثبت موافقة المحكوم عليه أو ممثله القانوني.
 - هـ- كل المعلومات المفيدة حول كيفية تنفيذ العقوبة داخل دولة الإدانة.
3. يمكن لكل من دولة الإدانة ودولة التنفيذ طلب كل وثيقة أو كل معلومة تراها مفيدة قبل تقديم طلب النقل أو قبل اتخاذ قرار بقبول أو برفض النقل.
4. يجب إخبار المحكوم عليه بالتطورات التي يعرفها ملفه وكذا بجميع القرارات التي يتخذها إحدى الطرفين بخصوص طلب النقل.

المادة الثامنة

المعلومات المتعلقة بالتنفيذ

تقدم دولة التنفيذ لدولة الإدانة المعلومات المتعلقة بتنفيذ مقرر الإدانة:

- أ - إذا اعتبرت ان الإدانة قد تم تنفيذها؛ أو
- ب- إذا هرب المحكوم عليه قبل انتهاء مدة العقوبة؛ أو
- ج - إذا طلبت منها دولة الإدانة تقريراً خاصاً.

المادة التاسعة

الإعفاء من المصادقة

تعفى من إجراءات المصادقة، الوثائق والمستندات التي يقع إرسالها تطبيقاً لهذه الاتفاقية.

المادة العاشرة

اللغات

يجب أن تكون الطلبات والوثائق المرفقة مصحوبة بالترجمة للغة الرسمية للطرف الموجه إليه أو اللغة الفرنسية.

المادة الحادية عشرة

الخفر والمصاريف

- 1- تتكفل دولة التنفيذ بالحراسة لإنجاز عملية النقل.
- 2- مصاريف النقل بما فيها مصاريف الحراسة تقع على عاتق دولة التنفيذ مالم يتقرر خلاف ذلك من طرف الدولتين.
- 3- تقع المصاريف التي أنفقت فقط فوق تراب دولة الإدانة على عاتق هذه الدولة.
- 4- يمكن لدولة التنفيذ ان تطالب المحكوم عليه بإرجاع كل او بعض مصاريفالنقل.

الباب الثالث

آثار النقل

المادة الثانية عشرة

آثار النقل بدولة الإدانة

1. يوقف تنفيذ الحكم في دولة الإدانة عند تسلم المحكوم عليه من طرف سلطات دولة التنفيذ. وإذا تملص المحكوم عليه من تنفيذ العقوبة داخل دولة التنفيذ بعد نقله، فان دولة الإدانة تسترد حق تنفيذ الحكم فيما تبقى من العقوبة التي كان من اللازم قضاؤها بدولة التنفيذ.
2. لا يمكن لدولة الإدانة أن تعمل فيما بعد على تنفيذ العقوبة عندما تعتبر دولة التنفيذ أنها قد انتهت.

المادة الثالثة عشرة

آثار النقل بدولة التنفيذ

1. تكون العقوبة المحكوم بها من طرف دولة الإدانة قابلة للتنفيذ مباشرة بدولة التنفيذ.
2. تنقيد دولة التنفيذ بالوقائع الثابتة وبالطبيعة القانونية للعقوبة ومدتها كما هي محددة في مقرر الإدانة.
3. غير انه إذا كانت مدة هذه العقوبة تتجاوز الحد الأقصى المنصوص عليه في قانون دولة التنفيذ، جاز لدولة الإدانة رفض طلب الترحيل. وفي حالة قبول هذا الطلب يمكن لدولة التنفيذ ملاءمة الادانة مع العقوبة أو التدبير المنصوص عليه في قانونها بالنسبة للجرائم المماثلة. وهذه العقوبة أو التدبير يتطابق قدر الإمكان من حيث طبيعته مع العقوبة الصادرة بمقتضى حكم الإدانة. ولا يمكن لهذه العقوبة أو التدبير ان يؤدي من حيث طبيعته أو مدته الى تشديد العقوبة الصادرة عن دولة الإدانة ولا أن يتجاوز الحد الأقصى المنصوص عليه في قانون دولة التنفيذ.
4. مراعاة لمقتضيات المادتين 16 و 17، من هذه الاتفاقية يخضع تنفيذ العقوبة بدولة التنفيذ لقانون هذه الدولة. وتكون وحدها المختصة في اتخاذ القرارات المتعلقة بكيفية تنفيذ العقوبة بما في ذلك تلك المتعلقة بمدة اعتقال الشخص المحكوم عليه.

المادة الرابعة عشرة

الآثار المترتبة عن النقل

1. لا يمكن الحكم من جديد داخل دولة التنفيذ على الشخص الذي تم نقله طبقا لمقتضيات هذه الاتفاقية من أجل نفس الأفعال التي كانت موضوع الحكم داخل دولة الإدانة.
2. يمكن مع ذلك اعتقال ومحاكمة وإدانة الشخص الذي تم نقله وكذا إدانته داخل دولة التنفيذ من أجل أفعال أخرى غير تلك التي كانت موضوع الحكم داخل دولة الإدانة.

المادة الخامسة عشرة

إيقاف تنفيذ العقوبة

1. تشعر دولة الإدانة بدون تأخير دولة التنفيذ بكل حكم أو إجراء مسطري صادر فوق ترابها يضع حدا للتنفيذ.
2. تضع دولة التنفيذ حدا لتنفيذ العقوبة بمجرد إشعارها من طرف دولة الإدانة بكل حكم أو إجراء مسطري يجرد العقوبة من صبغتها التنفيذية.

المادة السادسة عشرة

العفو والعفو الشامل وتحويل العقوبة

يحق لدولة الإدانة، منح العفو أو العفو الشامل أو تحويل العقوبة تطبيقا لدستورها أو لقواعدها القانونية.

المادة السابعة عشرة

مراجعة الحكم

يحق لدولة الإدانة وحدها ان تثبت في طلب المراجعة المقدم في مواجهة الحكم.

الباب الرابع

المقتضيات الختامية

المادة الثامنة عشرة

سريان مفعول الاتفاقية

يسري مفعول هذه الاتفاقية على تنفيذ مقررات الإدانة الصادرة سواء قبل أو بعد دخولها حيز التطبيق.

المادة التاسعة عشرة

حل الخلافات

تحل الخلافات التي قد تنتج عن تطبيق هذه الاتفاقية بالمفاوضات بين الطرفين عبر السلطات المركزية أو القنوات الدبلوماسية.

المادة العشرون

دخول الاتفاقية حيز التنفيذ

1. تدخل هذه الاتفاقية حيز التنفيذ في اليوم الأول من الشهر الثاني الموالي لتاريخ آخر تبليغ يشهد باستيفاء الإجراءات الدستورية المطلوبة في كل من الدولتين.
2. أبرمت هذه الاتفاقية لمدة غير محددة.

المادة الواحدة والعشرون

التعديل والإنهاء

1. يمكن للطرفين أن يتفقا على إدخال تعديلات على هذه الاتفاقية، وتدخل هذه الأخيرة حيز التنفيذ وفقا للمسطرة المحددة بالمادة 20؛
2. يمكن في أي وقت لكل من الطرفين إنهاء الاتفاقية.
يدخل الإنهاء سير المفعول بعد مرور 6 أشهر من تاريخ التبليغ كتابة بهذا القرار إلى الطرف الآخر عن طريق القنوات الدبلوماسية.
3. غير أن هذه الاتفاقية يستمر العمل بها لتنفيذ أحكام الأشخاص المرحلين وفقا لمقتضياتها قبل سريان مفعول الإنهاء.

وإثباتا لذلك وقع مفوضا الطرفين هذه الاتفاقية.

حرر بمراكش في 21 أكتوبر 2019، في نظيرين أصليين باللغات العربية والأوكرانية والفرنسية، وللنصوص الثلاث نفس الحجية، وفي حالة الاختلاف بشأن تأويل نصوص الاتفاقية، يعتمد النص المحرر باللغة الفرنسية.

عن
المملكة المغربية

محمد بن عبد القادر
وزير العدل

عن
أوكرانيا

فاليريا كولوميينس
نائبة وزير العدل

CONVENTION
ENTRE
L'UKRAINE
ET
LE ROYAUME DU MAROC

SUR

LE TRANSFEREMENT DES PERSONNES CONDAMNEES

L'Ukraine,

Et

Le Royaume du Maroc, ci-dessous dénommés "**les Parties**";

Soucieux de renforcer et de développer les relations d'amitié et la coopération entre les deux pays, et en particulier de renforcer la coopération judiciaire entre eux, et

Désireux de permettre à des personnes condamnées de passer le reliquat d'une peine privative de liberté dans leur propre pays pour faciliter le processus de leur réintégration sociale;

Sont convenus de ce qui suit:

CHAPITRE I - DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article premier

DEFINITIONS

Au sens de la présente Convention:

- a. "État de condamnation" désigne l'État où a été condamnée la personne qui peut être transférée ou l'a déjà été;

- b. "État d'exécution" désigne l'État vers lequel la personne condamnée peut être transférée ou a déjà été transférée afin d'y subir sa condamnation;
- c. "Jugement" désigne une décision de justice prononçant une condamnation;
- d. "Condamnation" désigne toute peine ou mesure privative de liberté prononcée par une juridiction pour une durée limitée ou indéterminée, en raison d'une infraction pénale;
- e. "Condamné" désigne toute personne ayant fait l'objet d'une condamnation définitive sur le territoire de l'une ou de l'autre Partie et se trouvant en détention.

Article 2

PRINCIPES

- 1) Une personne condamnée sur le territoire d'une Partie peut, conformément aux dispositions de la présente Convention, être transférée vers le territoire de l'autre Partie pour y subir la condamnation qui lui a été infligée.
- 2) Toute personne condamnée à laquelle la présente Convention peut s'appliquer doit être informée par l'État de condamnation de la possibilité qui lui est accordée par la présente Convention d'être transférée vers son pays pour subir sa peine.

Article 3

MOTIFS DE REFUS

- 1) Une demande de transfèrement d'une personne condamnée doit être refusée:
 - a. Si l'État sollicité considère qu'un transfèrement porterait préjudice à sa souveraineté, sa sécurité, l'ordre public ou les principes fondamentaux de son système juridique, ou ses intérêts fondamentaux;
 - b. Si la prescription de la sanction est acquise d'après la loi de l'État d'exécution avant le transfèrement;
 - c. Si la personne condamnée a la nationalité de l'État de condamnation.
- 2) Une demande de transfèrement peut être refusée, en particulier:
 - a. Si la personne condamnée ne s'est pas acquittée, dans la mesure jugée satisfaisante par l'État de condamnation, des sommes dues à ce titre,

d'amendes, frais judiciaires, indemnités et pénalités financières de quelque nature que ce soit;

- b. Si les faits qui ont motivé la condamnation font l'objet de poursuites dans l'État d'exécution ou font l'objet d'un jugement définitif dans l'État d'exécution;
 - c. Si l'autorité compétente dans l'État d'exécution prend une décision définitive et exécutoire de ne pas engager de poursuites ou décide définitivement de mettre fin à des poursuites exercées auparavant pour les mêmes faits.
- 3) Dans le cas de refus du transfèrement, la nouvelle demande est possible au plutôt trois ans après la date de refus.

Article 4

CONDITIONS DU TRANSFEREMENT

La présente Convention sera mise en œuvre aux conditions suivantes:

- a. Les actes ou omissions qui ont donné lieu à la condamnation doivent constituer infraction pénale au regard du droit de l'État d'exécution ou devraient en constituer s'ils survenaient sur son territoire;
- b. La personne condamnée doit être un ressortissant de l'État d'exécution;
- c. La décision judiciaire doit être définitive et exécutoire;
- d. La personne condamnée, ou son représentant légal en cas d'impossibilité en raison de son âge ou de son état physique ou mental, doit volontairement donner son consentement à un tel transfèrement ayant pleinement apprécié les conséquences juridiques qui en découlent;
- e. La durée du reliquat de la peine ne doit pas être inférieure à une année à la date de la demande d'autorisation de transfèrement. Dans des cas exceptionnels, les deux États peuvent permettre le transfèrement même si le reliquat est inférieur à une année;
- f. L'État de condamnation et l'État d'exécution doivent être d'accord sur le transfèrement.

CHAPITRE II - PROCEDURE

Article 5

VOIES DE COMMUNICATION

Sauf cas exceptionnel, les demandes doivent être adressées par la Partie requérante à la Partie requise, entre les Autorités Centrales, pour ce qui concerne l'Ukraine, le Ministère de la Justice et pour ce qui concerne le Royaume du Maroc, le Ministère de la Justice. Les réponses sont transmises par la même voie dans les meilleurs délais.

Article 6

DEMANDES DE TRANSFEREMENT ET REPONSES

- 1) La demande de transfèrement peut être présentée:
 - a. Soit par le condamné lui-même ou son représentant légal qui présente, à cet effet, une requête à l'une des deux Parties;
 - b. Soit par l'État de condamnation;
 - c. Soit par l'État d'exécution.
- 2) Toute demande est formulée par écrit. Elle indique le nom complet, le lieu et la date de naissance du condamné, son lieu de résidence dans l'État de condamnation et dans l'État d'exécution;
- 3) La Partie requise doit informer la Partie requérante dans les plus brefs délais de sa décision d'accepter ou de refuser la demande de transfèrement.

Article 7

PIECES A L'APPUI

- 1) L'État d'exécution doit fournir les documents suivants soit à l'appui de sa demande, soit en réponse à la demande formulée par l'État de condamnation :
 - a. Un document ou une déclaration indiquant que le condamné a la nationalité de cet État;
 - b. Une copie des dispositions légales de l'État d'exécution desquelles il résulte que les actes ou omissions qui ont donné lieu à la condamnation

dans l'État de condamnation constitueraient également une infraction s'ils survenaient sur son territoire;

- c. Un document indiquant la nature et la durée de la sanction restant à subir dans l'État d'exécution après le transfèrement, ainsi que les modalités d'exécution des sanctions.
- 2) L'État de condamnation doit fournir les documents suivants soit à l'appui de sa demande, soit en réponse à la demande formulée par l'État d'exécution:
- a. Une copie certifiée conforme du jugement, avec attestation de la force exécutoire, et des dispositions légales appliquées;
 - b. Un exposé des faits indiquant les circonstances de l'infraction, la date et le lieu où elle a été commise, si le jugement ne comporte pas cette information;
 - c. L'indication de la durée de la condamnation, le début de la sanction privative de liberté compte tenu de la détention préventive éventuelle et mentionnant tout autre acte affectant l'exécution de la condamnation;
 - d. Une déclaration recueillie par une autorité compétente constatant le consentement du condamné ou de son représentant légal;
 - e. Toute information utile sur les modalités de l'exécution de la sanction dans l'État de condamnation.
- 3) L'État de condamnation et l'État d'exécution peuvent, l'un et l'autre, demander à recevoir tout document ou toute information jugés utiles avant de présenter une demande de transfèrement ou de prendre la décision d'accepter ou de refuser le transfèrement.
- 4) Le condamné doit être informé de l'évolution de son dossier, ainsi que de toute décision prise par l'une des deux Parties au sujet du transfèrement.

Article 8

INFORMATIONS CONCERNANT L'EXECUTION

L'État d'exécution fournira des informations à l'État de condamnation concernant l'exécution de la condamnation:

- a. Lorsqu'il considère terminée l'exécution de la condamnation;
- b. Si le condamné s'évade avant que l'exécution de la condamnation ne soit terminée, ou

c. Si l'État de condamnation lui demande un rapport spécial.

Article 9

DISPENSE DE LEGALISATION

Les documents et les pièces transmis en exécution de la présente Convention sont dispensés de toute formalité de légalisation.

Article 10

LANGUES

Les demandes et les pièces annexes doivent être accompagnées d'une traduction dans la langue officielle de la Partie à laquelle elles sont adressées ou en langue française.

Article 11

ESCORTE ET FRAIS

- 1) L'État d'exécution fournit l'escorte pour le transfèrement.
- 2) Les frais de transfèrement y inclus de l'escorte sont à la charge de l'État d'exécution, sauf s'il en est décidé autrement par les deux États.
- 3) Les frais occasionnés exclusivement sur le territoire de l'État de condamnation sont à la charge de cet État.
- 4) L'État d'exécution peut toutefois recouvrer tout ou partie des frais de transfèrement auprès du condamné.

CHAPITRE III - CONSÉQUENCES DU TRANSFÈREMENT

Article 12

EFFETS DANS L'ÉTAT DE CONDAMNATION

- 1) La prise en charge du condamné par les autorités de l'État d'exécution suspend l'exécution de la condamnation dans l'État de condamnation. Lorsque le condamné, une fois transféré, se soustrait à l'exécution, l'État de condamnation récupérera le droit d'exécuter le reste de la peine qu'il aurait eu à purger dans l'État d'exécution.

2) L'État de condamnation ne peut plus exécuter la condamnation lorsque l'État d'exécution considère l'exécution de la condamnation comme étant terminée.

Article 13

EFFETS DANS L'ÉTAT D'EXECUTION

1) La sanction prononcée par l'État de condamnation est directement applicable dans l'État d'exécution.

2) L'État d'exécution est lié par les constatations des faits, ainsi que par la nature juridique et la durée de la sanction résultant de la condamnation.

3) Si la durée de la sanction prononcée est supérieure au maximum prévue par la législation de l'État d'exécution, l'État de condamnation pourra refuser la demande de transfèrement. Si, toutefois, le transfèrement était accordé, l'État d'exécution peut adapter la sanction à la peine ou mesure prévue par sa propre loi pour des infractions de même nature. Cette peine ou mesure correspond, autant que possible, quant à sa nature, à celle infligée par la condamnation à exécuter. Elle ne peut aggraver par sa nature ou par sa durée la sanction prononcée dans l'État de condamnation ni excéder le maximum prévu par la loi de l'État d'exécution.

4) Sous réserve des articles 16 et 17 de la présente Convention, l'exécution de la peine dans l'État d'exécution est régie par la loi de cet État. Il est seul compétent pour prendre les décisions concernant les modalités d'exécution de la sanction, y compris celles concernant la durée du temps d'incarcération du condamné.

Article 14

CONSEQUENCES DU TRANSFEREMENT

1) Aucune personne transférée, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne pourra être jugée ou condamnée à nouveau dans l'État d'exécution sur la base des faits qui ont donné lieu à la condamnation dans l'État de condamnation.

2) Toutefois, la personne transférée pourra être détenue, jugée et condamnée dans l'État d'exécution pour tout fait autre que celui ayant donné lieu à la condamnation dans l'État de condamnation.

Article 15

CESSATION DE L'EXECUTION DE LA SANCTION

- 1) L'État de condamnation informera sans délai l'État d'exécution de toute décision ou mesure intervenue sur son territoire qui met fin à l'exécution.
- 2) L'État d'exécution doit mettre fin à l'exécution de la condamnation dès qu'il a été informé par l'État de condamnation de toute décision ou mesure qui a pour effet d'enlever à la condamnation son caractère exécutoire.

Article 16

GRACE, AMNISTIE ET COMMUTATION

Chaque Partie peut accorder la grâce, l'amnistie ou la commutation de la peine conformément à sa Constitution ou à ses autres règles juridiques.

Article 17

REVISION DU JUGEMENT

L'État de condamnation, seul, a le droit de statuer sur tout recours en révision introduit contre le jugement.

CHAPITRE IV - DISPOSITIONS FINALES

Article 18

APPLICATION DANS LE TEMPS

La présente Convention est applicable à l'exécution des condamnations prononcées soit avant soit après sa mise en application.

Article 19

REGLEMENT DES DIFFERENDS

Les difficultés qui s'élèveraient à l'occasion de l'application de la présente Convention seront réglées par négociation entre les deux Parties par les Autorités Centrales ou par la voie diplomatique.

Article 20

L'ENTRÉE EN VIGUEUR DE LA CONVENTION

- 1) La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant la date de la dernière notification attestant l'accomplissement des formalités constitutionnelles requises dans chacun des deux États.
- 2) La présente Convention est conclue pour une durée indéterminée.

Article 21

AMENDEMENT ET DENONCIATION DE LA CONVENTION

- 1) Les Parties peuvent s'accorder en vue d'apporter des amendements à la présente Convention; ceux-ci entrent en vigueur selon la procédure définie par l'article 20 ci-dessus.
- 2) Chacune des Parties peut la dénoncer à tout moment. La dénonciation prendra effet six (6) mois après la date de notification par écrit à l'autre Partie de cette décision par la voie diplomatique.
- 3) Toutefois, la présente Convention continuera à s'appliquer à l'exécution des condamnations de personnes transférées conformément à ladite Convention avant que la dénonciation ne prenne effet.

En foi de quoi les plénipotentiaires des Parties ont signé la présente Convention.

Fait à Marrakech..... le 21 octobre 2019 en deux exemplaires originaux, en langue ukrainienne, arabe et française, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte français prévaudra.

Pour l'Ukraine

Valeriy KOLOMIETS
Vice-Ministre de la Justice

Pour le Royaume du Maroc

Mohamed BEN ABDELKADER
Le Ministre de la Justice

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

«28» жовтня 2019 року

С.В.Коледов

Т.в.о. Директора

Департаменту міжнародного права

МЗС України

№72/14-612/1-2689/3 від «28» жовтня 2019 року.

Я, Коледов С.В., начальник відділу міжнародних договорів та офіційних перекладів Департаменту міжнародного права МЗС України, засвідчую вірність копії Договору між Україною та Королівством Марокко про передачу засуджених осіб, який було вчинено 21 жовтня 2019 року в м.Марракеш українською, арабською та французькою мовами.

Документ на 25 аркушах.

Підпис:

